



Kennis delen is kennis vermenigvuldigen

M. Kempkes*

Op een stralende dinsdagochtend in mei zit ik neuriënd in mijn auto op weg naar Hotel Van der Valk Leiden. Vandaag mag ik weer voor WCS Kenniscentrum Wondzorg de les 'Oncologische wond' verzorgen. Ik verheug me op het ontmoeten van gemotiveerde cursisten. Hoewel de lessen in coronatijd via Teams goed verzorgd waren, geef ik de voorkeur aan het live ontmoeten van vakgenoten.

Bij aanvang van de les vraag ik om input vanuit de zaal om er gezamenlijk een interactieve les van te maken, want 'wat is mooier dan kennis en kunde met elkaar te mogen delen?'. Ook geef ik aan dat ik vanuit casusvoorbeelden de informatie met elkaar wil bespreken. Doordat de toepassing hiervan dan herkenbaar is, beklijft de stof beter. Nog nietsvermoedend hoe letterlijk dit op deze ochtend zou uitpakken.

Bij het bespreken van de gradaties van een oncologisch ulcus komt het gesprek uit op alle dimensies die bij oncologische wondzorg een rol kunnen spelen. Zoals de fysieke, de psychosociale en de ethische kant en niet te vergeten de persoonlijke kant. Volgens KWF Kankerbestrijding krijgt een op de drie personen kanker en veel mensen zullen het in hun directe omgeving meemaken.

Ik deel het verhaal van mijn echtgenoot die de diagnose huidkanker kreeg en wat dit met mij deed als partner, maar ook als zorgverlener. Ik had het gevoel dat ik het eerder had moeten opmerken. Ik ben toch wondconsulent. Ik hoor toch precies te weten hoe dit ontstaat en hoe het zich presenteert.

Vervolgens gaan we verder met een casus van een vrouw met borstkanker. Als ik de zaal in kijk zie ik een van de cursisten haar hand opsteken. Haar naam is Melanie (fictieve naam), zij geeft aan haar verhaal te willen delen. Haar moeder heeft recent de diagnose borstkanker gekregen. Ze herkent het gevoel dat ze als dochter en verpleegkundige alles zou moeten weten omtrent dit ziektebeeld. Mede daarom heeft zij zich voor de cursus algemene wondzorg bij WCS Kenniscentrum Wondzorg ingeschreven. Echter, de door mij gepresenteerde foto's van oncologische ulceraties waren in deze eerder een schrikbeeld dan dat het haar het gevoel van controle gaf. Om deze reden hebben we gezamenlijk besloten de foto's te laten voor wat het was en aan de hand van veel voorkomende problemen bij oncologische ulcera met elkaar te gaan sparren. Waarbij het van belang is om te weten dat er

weinig gegevens zijn over de prevalentie van oncologische ulcera. Ulceraties in de huid treden op bij 0,7 - 9% van alle patiënten met kanker. Geschat wordt dat bij 5 - 10% van de patiënten met een gemetastaseerde maligniteit in de laatste zes maanden van het leven sprake is van aantasting van de huid (richtlijn oncologische ulcera). Dit stelde Melanie wat gerust. Haar moeder had naar haar zeggen nog veel behandelmogelijkheden. Desalniettemin hebben we met elkaar besproken wat mogelijke uitdagingen of problemen kunnen zijn bij oncologische wondzorg indien dit van toepassing zou zijn en aan de hand van andere casuïstiek.

Ook al liep de les anders dan gepland, uit de evaluatie bleek dat alle cursisten het gevoel hadden door het volgen van deze les over meer tools te beschikken om deze uitdagingen het hoofd te bieden. Blijft dat bij alle types van wondzorg kennis delen is kennis vermenigvuldigen.

**Mirjam Kempkes, wondconsulent expertiseteam, Cordaan, Regio Noord, Centrum, Zuid en Buitenveldert*